

behandlet med den Omfigt, som den fortjente, og fremmet saa hurtigt, som Omstændighederne tillode det, hvorhos jeg skal bemærke, at de Vanskeligheder, som Omstændighederne kunne lægge i Veien, ofte ere meget betydelige og ikke let kunne ses af Udenforstaaende. Der har været udtalt Forundring over, at man, uagtet man tænkte paa at anskaffe et helt nyt Materiel, dog vedblev at anskaffe baade Skyts og Affutager efter det System, som for Dieblivet er bestaaende, men jeg maa sige, at jeg vilde finde det usvarligt, om man ikke altid sørgede for at have det Materiel, som man benytter, saaledes i Orden, at man kan bruge det, hvad Dieblif det kræves; thi Gaabet om at faae et nyt Materiel er ikke tilstrækkeligt, naar det Dieblif kommer, da man skal bruge det. Naar dette nye Materiel kommer tilstede, saa vil det vistnok blive modtaget med Glæde og Taknemlighed af Hæren, især af Artilleriet, og jeg tør svare for, at Artilleriet vil bestrebe sig for at benytte dette Skyts paa bedste Maade. Denne Sag har været forelagt og er bleven prøvet meget nøie. Krigsministeren har indbragt Sagen for Rigsdagen, efterat dette Skyts var antaget i Udlandet og efterat det var prøvet her og befundet at være passende for vore Forhold; men man har dog anset det for at være nødvendigt i det andet Thing at underkaste Sagen en meget nøiagtig Drøftelse, og man har fordybet sig i Rapporter, Skydelister o. s. v., inden man har fundet fornøden Betyrrelse for at kunne gjøre dette Skridt. Det forundrer mig at se den Kontrakt, der er imellem den stærke Garanti, som man vil have for Antagelsen af et nyt Skyts-system, og den Lethed, hvormed man er gaaet til at votere Summer til flydende Forter, som man kun kjendte af et Forslag, og som ingen Steder have været prøvede. Denne Kontrakt bestyrker mig i den Overbevisning, at det er hensigtsmæssigt, at alle Specialiteter drøftes nøie af Autoriteterne, inden de forelægges Rigsdagen, men at saa ogsaa Rigsdagen mere stoler paa Administrationens Evne til at trænge ind i Detaillerne, end den stoler paa sin egen Dygtighed til at gaa til Bunds i denne Art Sager.

Krieger: Jeg vil blot sige, at, skjøndt jeg er enig med det ærede Medlem i, hvad han anførte dette Forslag i strængeste Forstand vedkommende, tror jeg dog, at man vil være enig med mig i, at det vistnok er meget naturligt og ønskeligt, at der, inden Rigsdagen voterer en saa omfattende Bevilling til et saadant Foretagende, af de Sagkyndige forelægges en sammenhængende og overstuelig Forklaring af de Spørgsmaal, hvorpaa der ligger Magt. Med al mulig Tillid til Administrationen kan det dog ikke forlanges — den ærede Minister har ikke forlangt det, og altsaa vil det ærede Medlem vist heller ikke forlange det — at man skal nære en saa ubetinget Tiltro

til de Resultater, der til en given Tid ere fremkomne, at man ikke skulde ønske det samlede og overstuelige Resultat af de Forhandlinger, der ere gaaede forud, fremstillet paa en klar og overbevisende Maade.

Jouquières: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at jeg naturligvis mener, at Sagerne bør fremstilles klart for Rigsdagen; men jeg mener ikke, at en Indtrængen i Detaillerne fra dennes Side vil baade meget. Det er kun dette, jeg har villet udsige.

Krieger: Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til Kanonerne, og jeg vil vistnok for en stor Del kunne underkribe de Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand fremkom med angaaende dem; men naar Spørgsmaalet gives en mere almindelig Form — og det ærede Medlems Udtalelser til Slutningen bragte Spørgsmaalet ligesom over paa et større og almindeligere Omraade — da tror jeg uægtelig, at det maa erkjendes, at Sagen faar en saadan Karakter, at det er meget naturligt, at Alle, som interessere sig for Danmarks Forsvarsvæsen, ogsaa ønske indenfor den Grændse, som er givet ved deres Jorddannelse, at danne sig selv en personlig Overbevisning om de Spørgsmaal, som ligge for.

Jouquières: Jeg vil blot endnu bemærke, at ieg tror, at jeg udtrykkelig fremhævede Ordet „Specialitet“; jeg har ikke udtalt mig i Almindelighed.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 44 St.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Fredag Middag Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877.

Mødet hævet Kl. 2, 20.